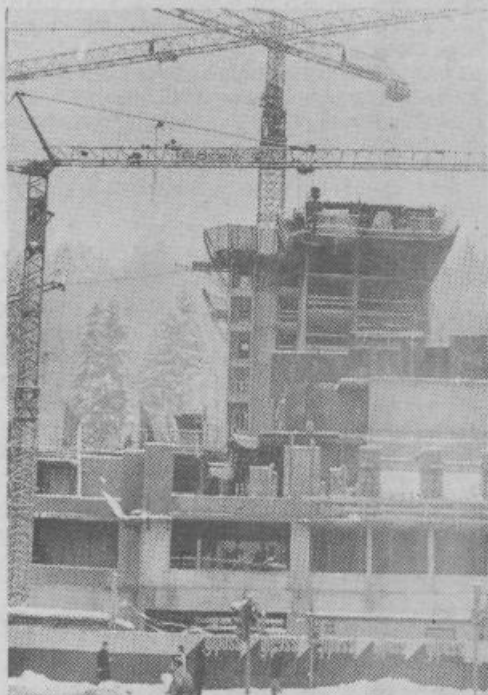

V Medvodah se je lepega jutra mestni avtobus št. 15 zbudil na nekem vrtu. Medvodčani so hodili okoli njega in kimali z glavami. Glej jih, Integratorce, so govorili, kako prijetno so se vključili v akcijo vrtničarjev. Kar avtobus so jim dali, da bodo v njem pridni rokodelci shranjevali svoje orodje...

Na parkirnem prostoru pred medvoškim Donitom lahko vidite tudi takle prisrčen prizorček: neki šaljivec se namreč v službo vozi kar s traktorjem... Konjička lepo pokrije, da mu dež ali sneg ne zmočita sedeža, po šihu pa lepo odropota domov. V Donitu pravijo, da je po eni strani še sreča, ker po okoliških kmetijah nimajo več toliko konj kot nekoč. Sicer bi se kdo spomnil in kar prijezdil na delo. Potem bi bilo kmalu treba zgraditi kakšen hlev in še cel kup drugih sitnosti bi bilo...

Zadnjič so se od majoličnega objekta družbenega popivanja proti Celovški pomikali trije pljančki ter se prav pošastno drli: »Pozimi pa rožice ne cvetooo...« Pa še prav imajo; edino, kar v tem delu zime raste zimi navkljub, je soseska Stara cerkev. Raste, raste, in če imate denar, da ga za kvadratni meter daste, se lahko kar tja podaste...

Ob današnji bonski situaciji marsikdo kar pozabi na avto in ni čudno, če jih kar precej takole počiva pod snegom. Lumpi pa so pri nas tudi še tako leni, da se jim ne ljubi kидati snega, da bi prišli do samopostrežnega skladišča rezervnih delov. Na srečo...

Pesniško navdahnjeni strokovnjaki za ceste so grde, razdrapane luknje v asfaltu poimenovali — udarne jame. Nekoč smo imeli, recimo, udarne pesmi. Udarne pesmi se pojejo, predno greš v bitko, da sovražniku razbiješ betice. Zdaj pa z udarnimi jamami razbijamo avtomobile. Pesem, ki se sliši v avtomobilih, ni nič kaj udarna, ampak ji nekateri rečejo kar preklinjanje...

Saj nismo privoščiljivi, toda, ali ne bi bilo hecno, če bi lepega dne v Derčevo zašel en lep, velik tovornjak? Ima lep, velik tovornjak pravico voziti po Derčevi? Ima. Vidite. In ko bi prispel do tega večnega ozkega grla ob trgovini, se zrinil mimo, bi se nato nemarni vozniki za večne čase odvadili takole razmetavati avtomobile po cesti in pločnikih.

Komunalci menijo, da so nas kar malo razvadi-li. Brž ko pade pet ali šest snežink, že nestrpno postavamo ob cesti in čakamo, kdaj bodo pridveli plugi in očistili, posušili, spolirali cestišče. Da bi znali bolj ceniti njihovo delo, nam na obrobnih cestah pustijo deviško naravo. Tam lahko hvaležno razmišljamo, kako bi bilo lahko pravzaprav povsod, če ne bi bilo naših vrlih komunalcev...

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana Šiška. Glasilo urejata izdajateljski svet (predsednik Stanko Hvale) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik (predsednik), Vilma Prezeli, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vilhar (tehnični urednik — oblikovalec). Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 415, telefon 555-021, int. 287. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografije: Franc Rozman